

صبح دوباره همه آن‌ها به شکل قبلش چیده شود تا نماز جماعت را برگزار کنند. بعد که عکس‌ها را گرفتیم و نشانشان دادیم، خودشان متوجه شدند چرا گفته‌ام همه چیز جمع شود؛ عکس‌هایی داشتیم که در آن فقط هنر و معماری به چشم می‌خورد.

بر من احاطه پیدامی کرد؛ انگار یک زمان خصوصی برای زیارت داشتم. با امام رضا^(ع) درد دل می‌کردم و دوست داشتم قدر این لحظه‌های تکرار نشدنی را بدانم. آن قدر این خلوت تکرار نشدنی برایم جذاب بود که گاهی نمی‌توانستم عکاسی کنم و از آن بالا محو تماشای حرم می‌شدم. دارالاحججه حرم از دیگر بخش‌هایی است که عکاسی آن خیلی پر دردسر بوده اما در نهایت عکسی گرفته شده است که چشم و ذهن بیننده را درگیر معماری خاص و پرارزشش می‌کند. او تعریف می‌کند: مسئولان آستان قدس می‌خواستند از دارالاحججه، عکس فاخری داشته باشند. پس از هماهنگی‌های همیشگی وارد رواق شدم و از آن عکس گرفتم، اما باب میل نبود. به خادم‌ها گفتم باید همه فرش‌ها و قفسه‌های ادعیه‌ها و قرآن‌ها جمع شود. کار سختی بود. ساعت ۱۱ شب حدود هشتاد خادم وارد رواق شدند و همه فرش‌ها و... را به بیرون منتقل کردند. از ظرفی دغدغه این را داشتند که تا ساعت ۳

● پشت صحنه عکس دارالاحججه

حسینیان نسب می‌گوید: عکاسی از هر ایوان بین سه تا هفت روز طول می‌کشید. جمعیت هم بسیار بود و سر ظهر شدت نور آفتاب زیاد بود. سرشب، چراغ‌های حرم را روشن می‌کردند و تنظیم نور برای عکاسی را به هم می‌زد و سر صبح، نماز جماعت دایر بود. به همین دلیل در هر روز فقط نیم ساعت زمان داشتم که عکس‌م را بگیرم و در این نیم ساعت اگر عکس آن طور که باید گرفته نمی‌شد، کار به روز بعد موکول می‌شد. او برای عکاسی‌هایش چند بار روی پشت بام قسمت‌های مختلف حرم رفته است و در آنجا چنان حال و هوای خاصی داشته است که هنوز هم این حس و حال در کلامش پیداست. حسینیان وقتی از آن خاطرات حرف می‌زند، چنان آرامش، معنویت و عمقی در کلامش حس می‌شود که انگار ذهنش به همان بام‌پر کشیده و جسمش اینجاست. می‌گوید: وقتی روی پشت بام می‌رفتم، حال و هوای معنوی خاص و عجیبی

شست و شوی روضه منوره در ب‌ها اریسته بودند، من حضور داشتم و در همان شرایط عکس می‌گرفتم. وقتی درب باز شد مردم به داخل آمدند. حس و حال عجیبی داشتم، انگار کسی را بعد از سی‌چهار سال انتظار ببینی... من را شگفت زده کرده بود. حسینیان تعریف می‌کند: در حال عکاسی بودم که خانم زائری که از شهر تهران آمده بود، اصرار کرد از دختر چهار ساله‌اش که چادر رنگی کوتاهی بر سر داشت، عکس بگیرم. این عکس سال ۱۳۹۱ در جشنواره ملی عکس مشهد، جزو آثار برتر انتخاب شد و در کتاب آثار این جشنواره به چاپ رسید. یکی دیگر از آثار خاص او مربوط به زمانی است که در صحن عتیق، خانمی در حال آب خوردن بوده است. کبوتری روی سر او می‌نشاند و خانم بدون ترس، به آب خوردنش ادامه می‌دهد. این عکس به قول حسینیان برایش خیلی برکت داشته؛ زیرا جاهای مختلفی دیده شده و مقام آورده است.

● کبوتر سفیدی که خیر و برکت را آورد

عکاسی از روضه منوره و بالای سر حضرت، بخشی دیگر از کارهای این عکاس را شامل می‌شود که به گفته خودش بسیار شیرین و دل‌چسب بوده است و آن را این طور تعریف می‌کند: در اطراف ضریح، آثار هنری و تاریخی بسیار ارزشمندی وجود دارد. بالای ضریح هم درب کوچکی است که به لحاظ مادی و معنوی بسیار ارزشمند است و از آن عکسی نداشتند. با توجه به شلوغی روضه منوره، گرفتن عکس از بالای ضریح کار سختی بود؛ به ویژه که در همان فضای کوچک باید بالا برهم می‌بردیم. عکاسی از این درب و چند اثر دیگر روضه منوره، دو هفته زمان برد. در عین حال باید از روضه منوره سمت خانم‌ها هم عکس می‌گرفتم که سخت‌تر بود، ولی در نهایت با همکاری خادمان آقا و خانم این کار نیز انجام شد. او ادامه می‌دهد: هنگامی که برای

● عکاسی از نسخ قدیمی

بین عکاسی‌های اختصاصی او برای آستان قدس، عکس از موزه‌های حرم هم هست و خاطرات خاصی را برایش رقم زده است. او با ملاحظاتی و تشریفات خاصی، در حضور مأمور نیروی انتظامی، حراست آستان قدس، مدیر موزه و... بالباس و کلاه و کفش ویژه پا در موزه نسخ قدیمی گذاشته است. حسینیان تعریف می‌کند: کارشناس مخصوص موزه، آثار را می‌آورد و مقابلم می‌گذاشت. من به آن‌ها دست نمی‌زدم. فقط عکس می‌گرفتم و باید از خود کارشناس می‌خواستم ورق بزنند تا از صفحات بعدی عکس بگیرم. او قرآن‌ها، شاهنامه، دیوان‌های شعر، نهج البلاغه، صحیفه سجاده

و نسخ قدیمی دست نویسی را مقابلش دیده است که تذهیب‌ها و تزئینات بسیار ریز و پررنگ و رازی داشته‌اند. حسینیان که انگار دارد آن‌ها را در ذهنش مرور می‌کند، چشمانش را به هم می‌فشارد و چند بار با تأکید می‌گوید: به طور فوق العاده و غیرقابل وصفی زیبا بودند. بعضی آثار آن قدر ظرافت داشتند که فقط باید دور بین را روی آن‌ها زوم و بزرگ کرد تا شدت ظرافت و هنر فوق العاده‌شان دیده شود. این مدرس جهاد دانشگاهی، از موزه هدایای رهبر معظم انقلاب و آثار استاد فرشچیان هم عکس گرفته و معتقد است این آثار آن قدر پیام‌های نهفته و آشکار در خودشان دارند که می‌توان از آن‌ها به عنوان ظرفیتی برای انتشار فرهنگ رضوی و اسلامی استفاده کرد. این هنرمند منطقه ۱۱ بیش از هزار عکس از حرم رضوی گرفته که حدود چهارصد عکس از آن میان، در مجموعه کتاب‌های «شاهکارهای هنری آستان قدس رضوی» به چاپ رسیده است. حسینیان امیدوار است روزی عکس‌های این آثار به همه دانشجویان، کتابخانه‌ها، ارگان‌های دولتی و غیردولتی ارسال شود تا همه مردم زیبایی‌ها و رمز و رازهای آن‌ها را ببینند.

- چهارمین دوره سوگواره، لحظه‌های عاشورایی، ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰
- ن مسابقه عکس، سفره‌های حسینی، ۱۳۹۰
- عین لام میم، ۱۳۹۱
- جشنواره سراسری عکس، گلستانه، ۱۳۹۱
- جشنواره ملی عکس ایران، ۱۳۹۱
- رایش تصویر از پنجمین جشنواره ملی عکس مشهد، ۱۳۹۱
- سراسری عکس رضوی، ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳
- عکس، خانه دوست، ۱۳۹۲ و ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷
- جشنواره عکس، فیروزه، تبریز، ۱۳۹۳
- مین دوسالانه ملی عکس ایران، ۱۳۹۳
- سوگواره، قاب خالی خورشید، ۱۳۹۳
- جشنواره، پیرچند در قاب ایران، ۱۳۹۴
- سابقه بین المللی عکس، مهر محرم، ۱۳۹۴
- ن جشنواره بین المللی خیام، ۱۳۹۵
- عکس معماری، وحدت، ۱۳۹۶

دآوری‌ها:

- جشنواره عکس، روستا، ۱۳۹۷
- جشنواره، شهر من در محرم، ۱۳۹۵
- جشنواره، خورشید ولایت، ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۷
- جشنواره عکس، خانه دوست، ۱۳۹۸